

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca - Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către Rodica Semionova,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Apă – Canal Chișinău” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Auto
-tyres”, Întreprinderii Individuale „Pasecinik” și a notarului Rodica Semionova,
intervenienți accesorii Primăria municipiului Chișinău și Cooperativa de Construcții
a Locuințelor nr. 68 cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară,
împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Rodica Semionova, reprezentată de avocatul Alexei
Smochina și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Buiucani,

c o n s t a t ă:

La data de 14 mai 2015, SA „Apă – Canal Chișinău” a depus cerere de chemare
în judecată împotriva SRL „Auto -tyres”, ÎI „Pasecinik” și a notarului Rodica
Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară.

În motivarea acțiunii, reclamanta SA „Apă – Canal Chișinău” a indicat că în
urma inspectării planificate a rețelelor magistrale de apeduct și canalizare situate pe
str.Xxxx, mun.Chișinău, aflate în gestiunea SA „Apă-Canal Chișinău”, de către
angajații întreprinderii s-a constatat încălcarea zonei de protecție sanitară, prin
amplasarea imobilului situat pe adresa str. Xxxx, 1, deținute de Rodica Semionova
și a imobilului situat pe adresa str. Xxxx, 1/1, deținut de SRL „Auto tyres” și de ÎI
„Pasecinik”, nemijlocit pe colectorul de canalizare cu D-300mm.

Reclamanta a menționat că în scopul înlăturării încălcărilor depistate, a înaintat
prescripția nr.002/13 din 07 februarie 2013 către SRL „Auto tyres”, prescripția
nr.044/14 din 13 noiembrie 2014 către Semionova Rodica, prin care a solicitat
reabilitarea zonei de protecție sanitară a colectorului de canalizare cu D-150mm,
situat pe adresa str. Xxxx, 59/2.

Totodată, reclamanta SA „Apă – Canal Chișinău” a invocat că ÎI „Pasecinik” cunoștea de faptul încălcării zonei de protecție, or, reclamanta la solicitarea acestuia a eliberat condițiile tehnice nr.456/171 pentru strămutarea rețelei de canalizare, la distanța normativă de la blocul administrativ-social, care-i aparține ÎI „Pasecinik”, dar care pînă în prezent nu a întreprins careva măsuri pentru strămutarea rețelei de canalizare.

La fel, reclamanta a indicat că Comisia administrativă din cadrul Preturii sectorului Rîșcani a Primăriei mun.Chișinău a constatat săvîrșirea contravenție prevăzute de art.172 Cod contravențional, de către SRL „Auto tyres”, sancționat prin decizia nr.22/23 din 23 septembrie 2014, cu amendă în mărime de 6 000 lei și de către Î.I. „Pasecinik”, sancționat prin decizia nr.22/7 din 23 septembrie 2014 cu amendă în mărime de 600 lei.

Reclamanta SA „Apă – Canal Chișinău” a invocat că a expediat în adresa pârâților reclamațiile nr.01-2519 din 19 decembrie 2014, nr.01-2517 din data de 19 decembrie 2014 și nr.01-2531 din 23 decembrie 2014, prin care repetat a solicitat restabilirea zonei de protecție sanitară a colectorului de canalizare, în termen de 10 zile, cu executarea lucrărilor de strămutare a rețelei de canalizare sau de demolare a construcțiilor amplasate pe aceasta, dar cerințele nu au fost satisfăcute.

Reclamanta a menționat că prin amplasarea construcțiilor menționate pe rețeaua de canalizare, este închis accesul și este în imposibilitate de a interveni pentru efectuarea lucrărilor necesare de exploatare sau de reparare a rețelei, în caz de avariere, fapt care crează un pericol iminent de întrerupere a procesului de evacuare a apelor uzate, cu cauzarea prejudiciilor consumatorilor și proprietarilor bunurilor imobile aflate în preajma colectorului, precum și furnizorului.

Astfel, reclamanta SA „Apă Canal Chișinău” a invocat că pîrîții, au încălcat prevederile Normelor și Regulilor în Construcție nr.01.07.01-89, care prevăd expres că, distanța normativă a amplasării fundamentelor pînă la apeduct trebuie să constituie nu mai puțin de 5 m, iar pentru rețeaua de canalizare - 3 m.

Prin urmare, reclamanta SA „Apă Canal Chișinău” a solicitat obligarea Rodicăi Semionova, S.R.L. „Auto tyres” și ÎI „Pasecinik”, pe cont propriu, să strămute rețeaua de canalizare cu D-300 din str. Xxxx 1,1/1, mun.Chișinău, de sub imobilele pe care le dețin și care sunt amplasate nemijlocit pe rețea, cu respectarea normelor și regulilor în construcție.

Prin încheierea protocolară din 17 noiembrie 2015 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii, Primăria municipiului Chișinău și Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 68.

Iar, prin hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva SRL „Auto -tyres”, ÎI „Pasecinik” și a notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară. S-a obligat pârâții SRL „Auto -tyres”, ÎI „Pasecinik” și notarul Rodica Semionova, pe cont propriu, cu respectarea normelor și regulilor în construcție, să strămute rețeaua de canalizare cu D-300 din str. Xxxx1, 1/1, mun. Chișinău, de sub imobilele pe care le dețin cu drept de proprietate și sunt amplasate nemijlocit pe rețelele de canalizare.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Rodica Semionova, reprezentată de avocatul Alexei Smochina și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces, la data de 04 mai 2018, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d.20 vol. II), însă date despre recepționarea acesteia de către recurentă, la materialele cauzei lipsesc.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost declarat de Rodica Semionova la 04 iulie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs recurenta Rodica Semionova a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Rodica Semionova a indicat că acțiunea a fost înaintată împotriva Rodicăi Semionova, dar nu împotriva notarului Rodica Semionova, însă instanța de fond a obligat notarul Rodica Semionova la restabilirea zonei sanitare.

Recurenta a menționat că instanțele ierarhic inferioare eronat au considerat că există o singură situație juridică în care se află toți părții, deși de facto există două situații juridice diferite. Astfel, Rodica Semionova a indicat că nu a fost sancționată pentru faptele invocate de reclamanta SA „Apă-Canal Chișinău”.

Recurenta Rodica Semionova a invocat că instanțele ierarhic inferioare și-au întemeiat soluția în baza prevederilor Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentație cu apă și de canalizare, care a intrat în vigoare la data de 14 septembrie 2014. Respectiv, recurenta a invocat că cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Apă Canal Chișinău” urmărește drept scop violarea dreptului de proprietate deținut de Rodica Semionova și Vitalii Pistriuga, care a fost dobândit în mod legal și cu bună credință. Or, în litigiul dedus judecătii urma a fi aplicat art. 6 Cod civil.

Cu referire la aplicarea, în litigiul dedus judecătii, a Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008, recurenta a invocat că acesta nu urma a fi aplicat, în temeiul principiului neretroactivității legii.

La fel, recurenta, Rodica Semionova a indicat că reclamanta nu a probat faptul că recurenta este proprietarul clădirii. Mai mult, autorizația de construire a fost eliberată de Primăria mun. Chișinău și drept consecință, răspunderea pentru emiterea unui act administrativ o poartă autoritatea publică care l-a emis, dar nu beneficiarul

acestui act administrativ. Iar, în prezent autorizația de construire și procesul-verbal de recepție finală se prezumă a fi legale, pînă la proba contrarie.

Recurenta Rodica Semionova a menționat că pe exemplarul planului general deținut de Primăria municipiului Chișinău și aceasta lipsește mențiunea condiționării acordării avizului eliberat de SA „Apă Canal Chișinău” pentru replanificarea încăperilor care le deține cu drept de proprietate și nici nu i-a fost adus la cunoștință această condiție.

La fel, recurenta a indicat că majorarea suprafeței încăperii nelocative, cu nr. cadastral xxxx, se datorează faptului că veranda deschisă construită în anul 1974 a devenit acoperită, prin ridicarea pereților.

Recurenta Rodica Semionova a menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au indicat temeiul juridic, care ar stabili competența SA „Apă-Canal Chișinău” de a emite prescripții obligatorii pentru executare, pentru persoane fizice sau persoane juridice.

Recurenta a invocat că normativele în construcții aplicate de instanțele ierarhic inferioare, în litigiul dedus judecătii, nu au relevanță. Astfel, normativul în construcții NCM B.01.03-2005 se referă doar la întreprinderile industriale, iar normativul RNC 2.07.01-89 nu se aplică pe teritoriul Republicii Moldova.

Recurenta Rodica Semionova a indicat că la materialele cauzei lipsește confirmarea faptului că, SA „Apă-Canal Chișinău” este operatorul care întreține un sistem public de alimentare cu apă și de canalizare. Mai mult proprietarul blocului este CCL nr. 68, dar nu Rodica Semionova, care este proprietara doar a unei încăperi izolate.

De asemenea, recurenta a menționat că în acțiunile sale lipsește fapta ilicită, deoarece a efectuat replanificarea în strictă conformitate cu cadrul legal, iar furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău” a eliberat avizul permisiv. La fel, recurenta a indicat că probabil există prejudiciu, însă legătura cauzală între acțiunile sale de resistemizare a încăperii izolate și apariția prejudiciului nu există, iar vinovăția ei lipsește.

Recurenta Rodica Semionova a indicat că instanța de apel nu și-a motivat propria decizie, dar a preluat partea motivată din hotărârea instanței de fond.

Menționînd cronologic evenimentele, recurenta a indicat că în anul 1974 a fost construit și dat în exploatare blocul locativ situat pe adresa: mun. Chișinău, str. Xxxx, 1, al cărei proprietar înregistrat în Registrul bunurilor imobile, pînă în prezent este CCL nr. 68. Dimensiunile blocului locativ din anul 1974 pînă în prezent nu s-au schimbat, iar rețeaua de canalizare D=300mm a fost edificată în anul 1998, după darea în exploatare a blocului.

Recurenta Rodica Semionova a dobîndit proprietatea asupra încăperii izolate din blocul locativ, în a cărui componență, pe lângă apartamente, intră: încăperile cu altă destinație, decât cea de locuințe și de uz comun, echipamentele tehnice ingineresti, elementele constructive de bază ale imobilului. Mai mult, sub încăperea, ce-i aparține cu drept de proprietate recurentei și soțului acesteia, se află subsolul blocului locativ, care aparține mun. Chișinău.

Recurenta Rodica Semionova a invocat că reclamanta nu a înaintat acțiunea în termenul de prescripție, care conform Codului civil din 1964 constituia 1 an, or, acțiunea a fost înaintată peste mai mult de 40 de ani, iar instanțele au omis să aplice

efectele expirării termenului de prescripție extinctive, prevăzute de art. 271 Cod civil.

La data de 25 iulie 2018, în adresa intimațiilor SA „Apă – Canal Chișinău”, SRL „Auto-tyres”, ÎI „Pasecinik” și intervenienților accesorii, Primăria municipiului Chișinău și Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 68 a fost expediată copia recursului declarat de către Rodica Semionova, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la examinarea recursului, intimatul SRL „Auto -tyres” și intervenienții accesorii, Primăria municipiului Chișinău și Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 68 nu au depus referință, prin care să- și expună opinia asupra cererii de recurs depuse de către recurenta Rodica Semionova.

Iar, la data de 07 august 2018 intimata SA „Apă – Canal Chișinău” a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de către recurenta Rodica Semionova.

La fel, la 21 august 2018, prin intermediul oficiului poștal, intimata ÎI „Pasecinik” și-a expus opinia asupra cererii de recurs depuse de către recurenta Rodica Semionova.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Rodica Semionova împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Rodica Semionova urmează a fi admis, se casează parțial decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea admiterii cererii de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară și în această parte se pronunță o hotărâre nouă, după cum urmează: Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Iar, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, la data de 14 mai 2015, SA „Apă – Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Auto -tyres”, ÎI „Pasecinik” și a notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară.

Prin încheierea protocolară din 17 noiembrie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii, Primăria municipiului Chișinău și Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 68.

În motivarea acțiunii, reclamanta SA „Apă – Canal Chișinău” a indicat că în urma inspectării planificate a rețelelor magistrale de apeduct și canalizare situate pe str.Xxxx, mun.Chișinău, aflate în gestiunea SA „Apă-Canal Chișinău”, de către angajații întreprinderii s-a constatat încălcarea zonei de protecție sanitară, prin amplasarea imobilului situat pe adresa str. Xxxx, 1, deținute de Rodica Semionova și a imobilului situat pe adresa str.Xxxx, 1/1, deținut de SRL „Auto tyres” și de ÎI „Pasecinik”, nemijlocit pe colectorul de canalizare cu D-300mm.

Iar, prin hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva SRL „Auto -tyres”, ÎI „Pasecinik” și a notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară. S-a obligat pârâții SRL „Auto -tyres”, ÎI „Pasecinik” și notarul Rodica Semionova, pe cont propriu, cu respectarea normelor și regulilor în construcție, să strămute rețeaua de canalizare cu D-300 din str. Xxxx1, 1/1, mun. Chișinău, de sub imobilele pe care le dețin cu drept de proprietate și sunt amplasate nemijlocit pe rețele.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Rodica Semionova, reprezentată de avocatul Alexei Smochina și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 04 iulie 2018, recurenta Rodica Semionova a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Ținând cont de prevederile legale citate, instanța de recurs menționează că va examina în limitele recursului, doar legalitatea și temeinicia cererii de chemare în judecată depuse de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova.

Colegiul relevă că acțiunea nu este înaintată de SA „Apă – Canal Chișinău” cu încălcarea termenului de prescripție.

Conform art.296 alin. (2, 4) Cod civil, din domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sînt de uz sau de interes public. Interesul public implică afectarea bunului la un serviciu public sau la orice activitate care satisface nevoile colectivității fără a presupune accesul nemijlocit al acesteia la utilizarea bunului conform destinației menționate. Bunurile domeniului public sînt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile.

Or, conform Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/4 din 25 martie 2008 rețeaua de alimentare cu apă este sistemul conductelor și construcțiilor accesorii destinate alimentării cu apă, iar sistemul centralizat public (comunal) de alimentare cu apă și canalizare al municipiului este destinat, în primul rând, asigurării cu apă potabilă a

populației, întreprinderilor de producere a alimentelor, stingerii incendiilor, precum și evacuării și epurării apelor uzate de la utilizatorii respectivi din municipiul Chișinău.

Respectiv, rețeaua de canalizare cu D-300mm din str. Xxxx1 și 1/1, mun. Chișinău, ce constituie obiectul litigiului este bun din domeniul public al unității administrativ-teritoriale de interes public și acțiunea privind apărarea dreptului de proprietate asupra acestui bun public este imprescriptibilă.

Astfel, instanța de recurs menționează că rețeaua de canalizare D-300 situată pe str. Xxxx1, 1/1, mun. Chișinău se află în gestiunea SA „Apă- Canal Chișinău”, fapt confirmat prin extrasul din lista de rețelelor de apeduct și canalizare a reclamantei și sechema amplasării rețelei de canalizare din sectorul de exploatare rețele/canalizare Buiucani (f.d.41-67 vol. I).

Prin prescripția nr. 044/14 din 13 noiembrie 2014, expediată în adresa recurente Rodica Semionova, intimata SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat coordonarea locului amplasării încăperii nelocative cu Serviciul Tehnic și producție a SA „Apă-Canal Chișinău” (f.d.4 vol. I).

Prin reclamația din 19 decembrie 2014, SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat Rodicăi Semionova să întreprindă măsuri pentru strămutarea rețelei de canalizare D-300 sau să demoleze clădirea amplasată pe rețele ce aparțin SA „Apă-Canal Chișinău”, în termen de 10 zile de la data recepționării reclamației (f.d.11 vol. I).

Conform răspunsului nr.02-6/487 din 26 noiembrie 2014, expediat la SA „Apă-Canal Chișinău” Rodica Semionova a indicat că careva încălcări ale prevederilor legislației în vigoare nu au fost admise de ea, iar blocul nu îi aparține în întregime ei (f.d.82 vol. I). Iar, prin răspunsul nr.02-5/535 din 30 decembrie 2014, recurenta Rodica Semionova a informat SA „Apă-Canal Chișinău” despre faptul că resistemizarea încăperilor a fost efectuată cu respectarea tuturor rigorilor legislației în vigoare (f.d.83 vol. I).

Instanța de recurs reține că Rodica Semionova a devenit proprietara bunului imobil cu nr.cadastral xxxx, amplasat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 1 în baza contractului de vânzare-cumpărare 04 aprilie 2013, încheiat între Rodica Semionova și SA „Speranța - Unic”, în proces de lichidare (f.d.29-31 vol. I).

Conform art.14 lit. c) al Legii nr.303 din 13 decembrie 2013, privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, indiferent de modalitatea de gestiune adoptată sau de statutul juridic, de forma de organizare, de natura capitalului, de tipul de proprietate ori de țara de origine, operatorul trebuie să asigure instituirea, supravegherea și întreținerea în conformitate cu prevederile legale, a zonelor de protecție a construcțiilor și instalațiilor specifice sistemelor publice de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate.

Instanța de recurs menționează că, prin contractul de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 94 din 13 martie 2015, încheiat între municipiul Chișinău și SA „Apă-Canal Chișinău”, administrația publică locală a municipiului Chișinău a delegat către SA „Apă-Canal Chișinău”, gestionarea serviciilor de alimentare cu apă. Astfel, intimata SA „Apă-Canal Chișinău” este operatorul care întreține un sistem public de alimentare cu apă și de canalizare.

Conform prevederilor art.25 alin. (1) al Legii nr.303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, obiectele sistemului

public de alimentare cu apă și de canalizare au un grad sporit de pericol. Pentru asigurarea exploatareii lor în siguranță, se stabilesc zone de protecție. Modul de delimitare a zonelor respective, dimensiunile și regimul lor se reglementează prin acte normative, aprobate de către organele de resort.

Colegiul indică că imobilul situat în str. Xxxx 1, mun. Chișinău deținut cu drept de proprietate de Rodica Semionova este amplasat nemijlocit pe colectorul de canalizare cu D-300mm, fapt constatat la inspectarea rețelelor magistrale de apeduct și canalizare din str. Alba Iulia, mun. Chișinău, aflate în gestiunea SA „Apă-Canal Chișinău”, fiind întocmită prescripția nr. 044/14 din 13 noiembrie 2014 (f.d.4 vol. I).

Instanța de recurs reține că Rodica Semionova a devenit proprietara bunului imobil cu nr. cadastral xxxx, amplasat în mun. Chișinău, str. Xxxx în baza contractului de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2013, încheiat între Rodica Semionova și SA „Speranța - Unic”, în proces de lichidare (f.d.29-31 vol. I), iar pînă la această dată, în perioada 01 martie 2002 – 01 martie 2006, Rodica Semionova a deținut cu drept de arendă bunul imobil cu nr. cadastral 0100511.122.01, amplasat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 1, mun. Chișinău care aparținea cu drept de proprietate CCL 68 (f.d.85 vol. I).

Astfel, instanța de recurs reține că Rodica Semionova a devenit proprietara bunului imobil cu nr. cadastral xxxx, amplasat în mun. Chișinău, str. Xxxx la 04 aprilie 2013, iar anterior acestei date, bunul imobil aparținea cu drept de proprietate SA „Speranța - Unic”.

Colegiul relevă că fosta proprietară a bunului imobil cu nr. cadastral xxxx, SA „Speranța - Unic” a obținut certificatul de urbanism nr. 541/07 din 27 septembrie 2007 cu privire la resistematizarea încăperii nelocative cu nr. cadastral xxxx (f.d.130 vol. I), în baza căruia Rodica Semionova a obținut autorizația de construcție nr. 340 din 20 august 2013, prin care au fost autorizate resistematizarea încăperii nelocative cu nr. cadastral xxxx (f.d.135 vol. I).

Astfel, instanța de recurs menționează că pentru a fi eliberată autorizația de construcție nr. 340 din 20 august 2013, a fost verificată documentația de proiect, fiind întocmit actul de verificare conform căruia, resistematizarea încăperilor nelocative corespunde actelor normative în vigoare și documentația de proiect poate fi propusă spre aprobare (f.d.131 vol. I).

Conform pct. 4.2.1. din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/4 din 25 martie 2008, pe traseul rețelelor ce aparțin sistemului public centralizat de alimentare cu apă și de canalizare este interzisă amplasarea de construcții provizorii sau definitive (permanente). Pentru construcțiile ce urmează a fi executate în zona de protecție și de siguranță a conductelor rețelelor publice de alimentare cu apă și de canalizare, autorizația de construire va fi emisă numai după obținerea avizului.

Astfel, Colegiul relevă că instanța de apel eronat a aplicat Normativele în construcții NCM B.01.03-2005, cu privire la planurile generale ale întreprinderilor industriale, or conform punctului 1 al acestui act, prevederile prezentului normativ trebuie respectate la proiectarea planurilor generale ale întreprinderilor industriale noi, celor cu posibilități de extindere și reconstrucție, precum și la elaborarea

schemelor planurilor generale ale grupelor de întreprinderi cu obiecte comune (complexurilor industriale).

Respectiv, Colegiul relevă că instanța de apel, în litigiul dedus judecării nu urma să aplice Normativele în construcții NCM B.01.03-2005, cu privire la planurile generale ale întreprinderilor industriale, însă urma a fi aplicat СНиП 2.07.01-89, care stabilește expres că normele și regulile stabilite prin acest act se aplică la proiectarea unor noi sau reconstruirea așezărilor orășenești, sătești și includ cerințele de bază pentru proiectarea și contruirea acestora.

Conform pct. 7.23 din СНиП 2.07.01-89, distanța orizontală de la cele mai apropiate rețele ingenești subterane pînă la clădiri și structuri urmează a fi luată în calcul conform tabelului 14, care prevede că distanța minimă de la construcție pînă la rețelele de alimentare cu apă, ce urmează a fi respectată la edificarea acestora, constituie 5 metri, iar pentru rețelele de canalizare 3 metri.

În circumstanțele în care, imobilul situat în str. Xxxx 1, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxx, deținut cu drept de proprietate de Rodica Semionova este amplasat nemijlocit pe colectorul de canalizare cu D-300mm, la resistemizarea încăperii nelocative, ce urmau a fi executate în zona de protecție și de siguranță a conductelor rețelelor publice de alimentare cu apă și de canalizare, autorizația de construire trebuia să fie emisă numai după obținerea avizului.

În litigiul dedus judecării, instanța de recurs menționează că pînă la eliberarea autorizației de construcție nr. 340 din 20 august 2013, a fost obținut avizul SA „Apă Canal Chișinău”, fapt confirmat prin sigiliul aplicat pe planul de încadrare în teritoriu, anexă la certificatul de urbanism nr. 541/07 din 27 septembrie 2007 (f.d.126).

Colegiul respinge argumentele SA „Apă Canal Chișinău”, precum că avizul a fost eliberat cu condiția strămutării rețelei de canalizare de 300 mm, la distanța normativă de la clădirea existentă și anexa în proiectare, or pct. 4.2.1. din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/4 din 25 martie 2008, nu prevede eliberarea unui aviz condiționat.

Totodată, instanța de recurs indică că doar pe exemplarul planului general prezentat de reclamantă există condiția menționată supra, iar aceasta lipsește pe exemplarul prezentat de Primăria municipiului Chișinău și Rodica Semionova, iar SA „Apă Canal Chișinău” nu a probat faptul aducerii la cunoștința Rodicăi Semionova a condiției specificate.

La fel, instanța de recurs relevă că planul de încadrare în teritoriu, anexă la certificatul de urbanism nr. 541/07 din 27 septembrie 2007 nu indică data la care a fost înscrisă condiția strămutării rețelei de canalizare de 300 mm, la distanța normativă de la clădirea existentă și anexa în proiectare.

Mai mult, conform procesului-verbal de recepție finală, suprafața încăperii nelocative, cu nr. cadastral xxxx, a fost majorată de la 116,8 metri pătrați pînă la 191 metri pătrați, datorită faptului că veranda deschisă construită în anul 1974 a devenit acoperită, prin ridicarea pereților și a fost inclusă în suprafața interioară a clădirii, fapt confirmat și de răspunsul oferit de IP Agenția Servicii Publice nr. 14437 din 02 februarie 2018 (f.d.226 vol. I), în care este indicat expres că suprafața la sol a clădirii nu a fost modificată.

Astfel, instanța de recurs indică că pînă la eliberarea autorizației de construcție nr. 340 din 20 august 2013, a fost obținut avizul SA „Apă Canal Chișinău”, prin ce a fost respectat pct. 4.2.1. din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/4 din 25 martie 2008.

Mai mult, autorizația de construcție nr. 340 din 20 august 2013 este valabilă și produce efecte juridice, ori aceasta nu a fost contestată de SA „Apă Canal Chișinău” în instanța de judecată.

Respectiv, instanțele ierarhic inferioare prin interpretarea eronată a normelor legale citate supra, greșit au conchis că acțiunea înaintată de SA „Apă Canal Chișinău” împotriva Rodicăi Semionova este întemeiată.

Ori, regula stabilită în pct. 4.2.1. din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/4 din 25 martie 2008, precum că pe traseul rețelelor ce aparțin sistemului public centralizat de alimentare cu apă și de canalizare este interzisă amplasarea de construcții provizorii sau definitive nu este una imperativă, și de la această se pot admite derogări prin obținerea avizului de la operatorul rețelelor.

Prin urmare, deoarece SA „Apă Canal Chișinău” a eliberat avizul pentru eliberarea autorizației de construcție nr. 340 din 20 august 2013, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Mai mult, instanța de recurs relevă că din materialele cauzei reiese că Rodica Semionova nu a fost sancționată, spre deosebire de celelalte pârâte ÎI „Pasecinik” și SRL „Auto Tyres”, care au fost sancționate de către Comisia administrativă din cadrul Preturii sect. Rîșcani a Primăriei mun. Chișinău cu amenzi contravenționale (f.d.8, 10).

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din data de 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, faptul că recursul declarat de Rodica Semionova este întemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de Rodica Semionova, se casează parțial decizia din data de 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în partea admiterii cererii de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară, și în această parte se pronunță o hotărâre nouă, după cum urmează: Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Rodica Semionova.

Se casează parțial decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în partea admiterii cererii de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară, și în această parte se pronunță o hotărâre nouă, după cum urmează:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” împotriva notarului Rodica Semionova, cu privire la restabilirea zonei de protecție sanitară.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca - Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan